

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu, Najjaśniejszego CESARZA,
IMPERATORA Caley Rosyi.

Z GRODNA DNIA 23. STYCZNIA Roku 1797. W PONIEDZIAŁ EK.

z Wiednia d. 30. Grudnia.

Oto są szczeguly aresztowania w nocy z 25. na 26 t. m. 7. Officerow z Gwardyi Szlacheckiej Niemieckiej, które przez wartę policyjną w towarzystwie oddziału piechoty i jazdy pod przewodztwem Prezydenta Policyi Hr. *Saurau* dopełnionym zostało. Nazwiska aresztowanych są następujące: *Franciszek Józef Baron Maldiny* i *Franciszek Radies* Rotmistrze. *Ferdynand Baron Lohs*, *Piotr Radobeyl* i *Ludwik Pfaff*, Porucznicy. *Bernard Fontana* i *Ludwik Lieb* Podporucznicy. Papiery ich Kommissarze do tego wyznaczeni zapieczętowali. Zawiezieni byli najprzód do więzienia sztabu, w kilka godzin potem okutych w łańcuchki do kofzar przeprowadzono, co wielkie w publiczności wrażenie sprawiło: Główny Pocztaamt odebrał zalecenie oddawania do Policyi wżyskich do nich adreśowanych Listów. — Wczoray jednak z aresztu uwolnieni i odesłani zostali częścią do regimentow garnizonowych, częścią do domu Jnwalidow w *Praazie*, częścią też otrzymali pomierne pensye. Mieysca ich innym oddano. Przewinieniem ich było wolne rozmowy o Cesarzu, Rządzie i terażniejszey wojnie. W czasie bytności Cesarskiej w *Przebzburgu* mieli mówić: że przykro jest dla podczłych i wysłużonych Officerów stać u młodych Arcy Xiążąt na warcie i t.d. — Znaczne transporty rozmaitych potrzeb odchodzą z tąd codziennie do Armiiow.

z Londynu d. 16. Grudnia.

Admirał *Mann* z Flotą swoją z *Gibraltaru* na morze *szradziemne* dla złączenia się z Admirałem *Jervis* popłynął, obiedwie te Eskadry równają się prawie co do siły Francuzko-Hiszpańskiej Flocie, która z *Tulonu* wyszła pod żagle. Do *Gibraltaru* przybyła z *Portsmouth* Flota z żywnością, i wszystko jest tam w najlepszym stanie. Listy z *Jamaiki* donoszą, że Anglicy zabrac rozmowy o Cesarzu, Rządzie i terażniejszey wojnie. W czasie bytności Cesarskiej w *Przebzburgu* mieli mówić: że przykro jest dla podczłych i wysłużonych Officerów stać u młodych Arcy Xiążąt na warcie i t.d. — Znaczne transporty rozmaitych potrzeb odchodzą z tąd codziennie do Armiiow.

maiętnych mieszkańców Kraju niemogło się do ostatniej pożyczki 18. milionow przyłożyć, z przyczyny, że z offiarami swemi spóźnili się. Dla ukontentowania patryotow żalących się na to, zrobiono projekt zebrania w małych summach tyle pieniędzy; ile prowizya od wzmiankowaney pożyczki wynosi, dla ulżenia ludowi w oplacaniu nowych podatków; lecz razem, żeby te małe Summy były podarunkiem dla Narodu, a zatym dowodem czystego patryotyzmu. Nikt się jednak ieszcze na danie w takowym sposobie pieniędzy nie offiarował, wyiawszy Prezydenta Miasta *Bath P. Palmer*, który dał 210. funt: szterl: fmilia także *Long* zważna 3,150. funt: szterl: złożyła. — Wspomniony Prezydent podpisał się także na danie 1,400 funt: szterl: jeżeli wojna dłużej prowadzona będzie. — Admirał *Elphinstone* powraca teraz z Kapu *dobrey nadziei*, zostawiwszy tam na swoim mieyscu Admirała *Pringle*. Admirał *Gardner* ma wkrótce z swoją Flotą ku brzegom Francuzkim popłynąć. — Admirał *Onslow* komenderować będzie Eskadrą na morzu północnym na mieyscu Admirała *Duncan*. — Do *Dover* 16. okrętów z *Indyów wschońnich* przybyło. — W Sobotę ostatnią 3. Hollende skie Kapry ośmielili się zbliżyć aż do brzegów *Scarborough*, 2. okręty zabrali. — W wielu parafiach rząd daie na rękę 30 funt: (1,200 złt: Pol:) każdemu, co chce przyjąć służbę w lądowym woysku lub na Flocie. W zgromadzeniu Obywatelow Londynu d. 14. t. m. pod przewodztwem Prezydenta tego Miasta; dla naradzenia się o mające być dane reprezentantom jego instrukcyi, względem zganienia czynności Ministra w przesłaniu Cesarzowi pieniędzy; wszyscy się na to jednomyślnie zgodzili. *Alderman Combe* przyrzekł to bardzo chętnie dopełnić, trzech zaś innych reprezentantów oświadczyło, iż iedyńie za swoim zdaniem podydą. — Zabieranie gwałtowne Maytków na *Tamizie*; znowu się od kilku dni zaczęło. Wzięty Amerykański okręt, na którym się wiele bronii znajdowało, miał mieć prócz tego ekipaż polowy dla 10,000. woyska i stychać że do *S. Domingo* był przeznaczony. Hiszpani mają w *Havanpach* 5. liniowych okrętów i 9. Fregat. Gazeta iedna Irlandzka zawiera w sobie wiadomość, że okręt ieden Francuzki wysadził na brzeg przy *Strangfort* 200 ludzi, których natychmiast wzięto w niewolę, lecz że wkrótce potym kilka statków Francuzkich do tegoż brzegu zawinęło; i że

(t)

znajdujący się na nich Francuzi wysiadłszy na Łąd, uwodnili swych ziomek, i odealili się od brzegów.

Czynności Parlamentu. P. Fox z okazji zaproponowanego adresu podziękowania do Króla, (o którego przyjęciu w przeszłym Numerze doniesiliśmy) tak mówi: „Nie mogę wstrzymać się, abym nie wyraził zdania mojego, że wojnę z Hiszpanią uważam jako pomnożenie nieszczęść kraju naszego, że Ministrowie omylili się w obrachunku skutków wynikających z sporu z tym Mocarstwem. Zaczny członek, który teraz wniósł adres podziękowania (P. Dundas) mówił z początku wojny, że się cała Europa z nami złączy, i że tylko z samą Francją walczyć będziemy. — Nie jestże to oczewistym dowodem zaślepienia tych, którzy nas w wojnę wplątali? Cóżkolwiek bądź, żądałoby wypadało, żeby Ministrowie podobnie byli z Francją postępowali, iak teraz oświadczają, że traktowali z Hiszpanią. Spodziewam się, że przykład ten będzie dla nich nauką na przyszłość. Zezwalam z całego serca na adres podziękowania, w mniemaniu, że żaden krok potrzebny dla uniknięcia rozlewu krwi ludzkiej nie był opuszczony, P. Pitt podał potym dwa projekta do bitów, pierwszy względem zaspokoienia prędkiego posiadających asygnacye Departamentu Morskiego, transportów i żywności, i ten pierwszy raz był czytany. Drugi względem powiększenia i wytłumaczenia iasniejszego aktu, przez który nakazano pomnożyć milicją narodową. — P. Fox twierdził, że ten akt znieśby raczy wypadało; ale po wielu w tej mierze mowach, projekt Ministra większością 148 głosów przeciw 27. utrzymał się. Na Sejście d. 14. t. m. P. Fox podał projekt do uchwały w następnym wyrazach „Jż zdaie się Jzbie, że Ministrowie Króla Jmci, zaleciwszy bez pozwolenia Parlamentu, i w czasie, gdy ten posiedzenia swoje odprawiał wyplatę różnych summ, tak dla Cesarza, iak na Woysko Xcia de Condé, postąpili przeciw swym obowiązkom, i naruszyli zaufanie w nich narodu, prawidła Konstytucyi i przywileje Jzby „Projekt ten był mocno popierany przez Ławnika (Alderman) Cambe, który oświadczył, iż nietylko w tym zdanie swoje osobiste wyraża, lecz jest razem tłumaczem myśli tych, którzy go przez wybor na reprezentanta, zaufaniem swoim zaszczytali. P. Pitt usprawiedliwiał bardzo wymownie postępek Ministrów, dowodząc, że nic nie zrobili bez upoważnienia od Parlamentu, lub czego by przykładów poprzedniczych nie bywało, co by nie było skutkiem potrzeby dopomagania Cesarzowi, i okazując, że interesem jest Anglij zachowywać w tej mierze milczenie, tak, iak dotychczas praktykowało się. Skończył zdając się na sprawiedliwość Jzby, która bez wątpienia rozważy bezstronnie chęci Ministrów i ich postęпки. P. Bragge żądał odmienienia propozycyi P. Foxa na następującą: „Ze lubo sposob dania Cesarzowi pieniędzy, nie powinien być uważanym za przykład do naśladowania na przyszłość; gdy

jednak z powodu nadzwyczajnych okoliczności był użyty, Jzba więc nań zapatruie się, iako na użycie przyzwoite mocy powierzoney: Ministrom przez akt kredytu, i iako bardzo pożyteczny dla Anglij „Wielu członków, szczególniey iednak P. Thornton Dyrektor Banku mówił za propozycją P. Bragge. P. Scheridan w piękney mowie przeciwne swe zdanie wyraził. P. Fox z żywością i mocnych wyrazach odpowiedział na mowę P. Pitta. — Projekt iednak iego usunięto, i gdy przyszło do zbierania kressek, wniosek nawet P. Bragge, większością 235 głosów przeciwko 81. odrzucono. — W ciągu tej deliberacyi blisko 30 członków odstąpiło Ministra, i do opozycyi przylączyło się.

D. 17. Grudnia. Wczoraj Graf Fitz-Patrick wniósł w Jzbie niższej Adres do Króla z przełożeniem że trzymanie w więzieniu P. Lafayette, hańbi sprawę powszechną i proźba, ażeby J. K. Mość oomyślił przyzwoite środki końcem uwolnienia tego nieszczęśliwego więźnia. Wniosek ten poparty był przez P. Scheridan. — P. Pitt biorąc za fundament niepodległość wzajemną Monarchów, która nie pozwala jednemu nie szcać się do rządu drugiego, sprzeciwił się temu. P. Fox zgadzając się na principia, dowodził tylko, że podlega wyjątkom: tym końcem przypominał Jzbie interelowanie się Posła Angielskiego w Paryżu za Ludwikiem XVI, i przytoczył przykład Rządu Francuzkiego okazany na Kapitanie Asgill. Nakoniec uważając P. Lafayette iako niewolnika zabranego na wojnie, wyraził, że iezeli z nieprzyjaciółmi względem losu niewolnika traktować zwykliśmy, tym słuszniey godzi się nam wstawić za nim do Atlanta. Na co P. Windham tak odpowiedział: „Niech sobie P. Lafayette będzie uważany albo nie za niewolnika wojennego, dosyć na tym, że jest Cudzoziemcem. Jedyny interes, który możemy mieć o iego los, jest tylko interes ludzkości, który nie należy do obrad Parlamentu. Ale ten interes jestże tak konieczny, iak chcą tu wmówić? Możnaż oddzielić wyobrażenie P. Lafayette od wspomnienia tylu milionow ofiar, które poświęcił swoim zbrodniom? Nieszczęścia iego niesąż owocem iegoż bezprawiość? Czyliż nie wiemy, że postępowanie tego Gria względem swego Króla, było nieludzkie i okrutne? Niesłyszanoż mówiącey Królowey Francuzkiej, że ieden tylko jest Lafayette, któremu nigdy nie przebaczy? Pytam się teraz, czy srogość Cesarza względem człowieka, który był sprawcą nieszczęść osob tak mu miłych, niezastługuie na wymówkę, i czy nie jest rzeczą przeciwną polityce i nawet nieprzystoyną interesować się za tym Cudzoziemcem? „P. Fox znowu zabrawszy głos wyraził, że Cesarz równie się obszedł z P. Latour-Maubourg i Puzosy, chociaź Królowa Francuzka im przebaczyła i nawet obudwóch bardzo szacowała. — Gdy przyszło do kressek, wniosek P. Fitz Patrick odrzucony został większością 132 głosów przeciw 50.

z Londynu 27. Grudnia.

Dnia 17. P. Pitt czytał w izbie niższej doniesienie Królewskie, w którym oświadcza Król Parlamentowi, że przedsięwzięte teraz wespół z swoimi aliantami potrzebne kroki do prowadzenia dalszej wojny, z największą dzielnością, ięzliby przeciwko życzeniom jego i nadziei, negocjacje rozpoczęte miały być zerwane; że tym czasem największej wagi jest rzeczą dla pomyślnego skutku sprawy powszechnej, dać Cesarzowi Jmci posilki pieniężne dla postawienia go w stanie popierania dzielności operacji wojennych. Na propozycyę Ministra izba uchwaliła 3. miliony do tego obiektu.

Dnia 24. P. Pitt przyniósł Izbie drugie doniesienie, w którym Król ogłasza Parlamentowi, nagłe zerwanie negocjacji rozpoczętych w Paryżu dla przywrócenia pokoju, odrzucenie zupełne ze strony rządu Francuzkiego wszelkiej innej negocjacji, prócz tej, na której zasadę żadną miarą zgodzić się niemożna, i zapowiedzenie Pełnomocnikowi uczynione, opuścić Paryż w 48. godzinach. Publikacya wszystkich pism tej negocjacji tyczących się, wyrażono ię w tym doniesieniu, przekona całą Europę o szczerych uśłowaniach Jego Królewskiej Mości w przywróceniu powszechnego pokoju podług zasad słusznych i zgodnych z interesem mocarstw wojniących, i o zbyt uczynnych pretensjach nieprzyjaciela, Jemu to samemu trzeba będzie przypisać dalszy ciąg klęsk Wojennych, i J. K. Mość przekonany o słuszności sprawy swojej, pokłada, przy pomocy Opatrzności Boskiej, zupełną ufność w mądrości i stałości Parlamentu, w doświadczonym meśtwie lądowego i morskiego Wojska, w rzódłach, które mu wyśławiają gorliwość i patryotyzm jego ludu, do prowadzenia dalszej Wojny, od której pomyślnego skutku zależy ocalenie i ięczęście tego narodu i całej Europy. Za 3. dni zaczęła się deliberacye względem doniesienia Królewskiego. — Dziś publikowano Deklaracyę Królewską, tyczącą się zerwania negocjacji, którą w przyszłym numerze umieścimy. Od czasu publikaty tej deklaracyi, papiery Kraiowe spadły, 2½ procentow, a papiery ostatniey pożyczki, 4. procentow. — Admiral *Jervis* przybył do *Gibraltaru* z Wojskami z *Korsyki*, których część ięst przeznaczona do *Lisbonu*. Admiral *Vandeput* znajduje się na rzece *Tagus*. — Admiral *Colpoy* doniósł Admiralicji pod datą 20. że Flota z *Brestu* udała się do *Lisbonu*, i że spodziewa się ją dognać, ale ponieważ pomieniona Flota uprzedziła naszę 3. dniami, a nasza Eskadra zostaje na morzu od 3. Miesięcy, niepodobna ięst, ażeby Admiral mógł swego dokazać. — Listy z Ameryki potwierdzają wiadomość o wielkiej insurrekcyi w *Mexyku*; Dziecy ludzie poburzeni i prowadzeni przez szefow Europejskich spustoszyli posesyisy Hiszpańskie, pomordowali niewolnikow, i zabrali 60.000. bydła rogatego. Trzymają teraz w obłężeniu *Vera Cruz*, gdzie się Vice Król schronił, a gdzie

niema ani żywności, ani amunicyi. — Czynią się przygotowania we wszystkich naszych portach do atakowania Koloniy Hiszpańskich.

z Paryża 29. Grudnia.

Pisma urzędowe nic ięszcze pewnego nie mówią względem przeznaczenia Floty z *Brestu* wyzłej, a ięszcze mniej względem iey przybycia do *Irlandyi*; lecz mniemają powszechnie, że popłynęła niebędąc postrzeżoną od Anglikow.

z Paryża 2. Stycznia.

Minister morski powrócił z *Brestu* d. 31. Grudnia wieczorem. Wiele się wieści rozejdzie z tej okazyi, mówi *Zurnal le Redacteur*; pewną ięst iędaak rzeczą, że sekret, który dyrgował tą wyprawą, iako też i wyprawą do *Terre Neuve* i *Livorno*, aż dotąd zachowywał się, i że nikt sobie podchlebiać nie może, że wie tego szczeguly Flotta Angielska pod Kommandą *Edonard Pellew* z 14. liniowych okrętow złożona, spotkała 27. zeszłego Miesiąca na zachod *Ouessant* Flottę Francuską, która 25. z *Brestu* wyzła. Komendant Angielski zaraz posłał korwetę do *Plimouth* z doniesieniem, że Flotta Francuska, iak mu się zdawało, płynie do *Lisbonu*. — D. 30. Grudnia, Minister J. Z. prezentował Dyrektoryatow *Mehemet Coggea* Posła *Mahmud Beya Tunceliskiego*, który okazał w imieniu swojego Pana listy przyjaźne dla Rptey Francuskiej. Markis *del Campo* Ambasador Hiszpański był takż prezentowany, iako *Charge d'affaires Infanta Xcith Parmy*. Nakoniec P. *Balbo* Ambasador Króla *Sardyńskiego*, doniósł Dyrektoryatowi o narodzeniu Syna *Xcith Aosta*. — Przybiegli wczoray kuryer od Armij Włokiej, wieści od kilku dni rozsiane o Gle *Buonaparte* i o jego Wojsku są fałszywe, iako też o omiemyanych klęskach, o których tak często wspomiano. Nic ważnego niezaszło od bitwy pod *Arcole* Nieprzyjaciel cofnąwszy się do *Tyrolu* za rzekę *Brenta*, nie napastuię więcey blokowania *Mantuy*. Chorzy nasi coraz się umniejszają wieciu, iuz się wróciło do swoich korpusow, które prócz tego odebrały znaczne posilki, i ięszcze więcey ich w tym czasie przez Alpy ciągnie. Położenie nasze we *Włofzech* ze wszęch miar ięst pocieszające.

List *Grta Regnier Szefa Sztabu Armij Renu i Moselli* w Kwaterze głównej *Schillingheim* 30. *Primaire* 5. Roku.

Austryacy chcąc zdobyć nasze fortyfikacye przedmoistowe, wszelako trudności ich odstraszaią. Wszystko okaznie z ich strony wielką boiaźliwość, i niespodziewają się nic dokazać, tylko za pomocą rydlow i Armat, ponieważ ich infanterya ięst znużona pracą, niedostatkami, i iuz sobie sprzykrzyła, nie śmieją iey użyć do gwałtownych atakow. Przed kilką dniami chcieli opanovać pusty Kościół wioski *Kehl*, z kąd ich okopy oddalone były na 200. łazni: wypę-

dziliśmy ich ztamtąd po kilka razy, i nakoniec tamże utrzymaliśmy się. Postanowili więc oblec go *in forma*, zbliżyć się przed podkopy, i wystawić 4. baterye dla otoczenia Woysk naszych ze wżech stron; ta robota kosztowała im 10. dni czasu. Straż, którą my tam mieliśmy, była przymuszona cofnąć się w czasie tego ognia. Zawzięci jednak bez straty naszej opóźnialiśmy ich roboty. Nasze Woyska bronią się dobrze. Odwilż pomnożyła wodę na *Reniei Kinzing*, ale jeszcze niedość obficie, aby mogła wyrugować nieprzyjaciela z okopów. Zeszłej nocy puścił nieprzyjaciel statek zapalony na nasz most, ale wstrzymany został przez pale przedmostowe. Ogień znacznie zwolnił pod *Huningen*. podpisano *Regnier*.

z Hagi d. 3. Stycznia.

Kommissya wyznaczona dla zrobienia odmian w projekcie nowej Konstytucyi, przyniosła d. 29. Grudnia do decyzji zgromadzenia Narodowego *Deklaracyą praw i obowiazków Człowieka i Obywatela*, mającą się umieścić na czele Konstytucyi. Spory, które w tej materii nastąpiły, trwały aż do sejsyi wczorajszej: Niektórzy z członków proponowali przyjęcie *Deklaracyi praw Człowieka* będącej na czele Konstytucyi Francuskiej 1793. Roku. Inni sądzili, że wszelka takowa Deklaracya jest tym mniej potrzebna, iż Konstytucya pisze się dla człowieka uważanego w społecznosci Cywilney a nie w stanie natury, gdzie właściwie prawa człowieka mogłyby się przydać. Reprezentant *Hartogh* podał inży projekt, który jest owocem jego uwag i pracy 18. miesięczney nad materią tak delikatną. Dzisiaj nakoniec postanowiono, że pomieniona Kommissya, wyznaczy z pomiędzy siebie 2. Członków, którzy wspólnie z *Ob. Hartogh* ułożą nowy projekt tej Deklaracyi. — Natęże jestwi czytany był list Ministra Francuskiego *Ob. Noel* pisany w celu komunikowania papierow Urzędowych ściągających się do wyjazdu Lorda *Malmesbury*, i oświadczenia ukontentowania Rządu Francuskiego, które w nim sprawił *Dekret jednosci i nierozdzielności Rzplitey Batawskiej*.

z Bolonij d. 9. Grudnia

W tych dniach powstały były rozruchy w naszym Mieście. Wiele Parafii niechciało złożyć zgromadzeń przepisanych na przyjęcie nowej Konstytucyi, a inne oparły się zbroyną ręką temu połączeniu. Senat zatem wydał proklamacyą, w której zapewnia lud, że nie będzie żadnego werbunku w tym Kraju, i że Religia Ojców naszych zostanie utrzymana w swojej calosci; oświadcza także, że jeżeli parafie nie złożą zgromadzeń prawem przepisanych, bynajmniej to nie zatrzyma ciągu prawodawstwa, i rezolucye wydane nie mniej będą uważane za ważne. Burzyciele spokoynosci ukarani zostaną 5. letnim zażyciem do robot publicznych, albo większą jeszcze karą w miarę przewinienia.

z Padwy 17. Grudnia.

Od kilku dni tak nadzwyczajne mamy zimna w tych stronach, że *Adyga* lodem jest okryta, a nawet w niektórych miejscach stanęła. Nigdy śniegi tak wielkie jak w tym roku nie spadły: ta ostrość czasu wstrzymała przedsięwzięcia wojenne stron obydwoch, i małe tylko utarczki między patrolami zachodzą. Armia Cesarska zawsze jest podzielona na 3 części, z których jedna w *Bassano*, druga przy *Padwie*, a trzecia na granicach *Tyrolu* stoi.

Odpis Kardynała *Mathei*, na list *Grta Buonaparte*, który dawniej umieściliśmy.

Oyciec S. stosując się do prawideł J. C. z największym umiarkowaniem wszystkie czynił ofiary, jakich utrzymanie pokoju i dobrej w Chrześcijaństwie harmonij wymagało. Zamieszania Francyi zasmuciły duszę jego, a jako Oyciec Chrześcian, widząc obłąkane dzieci Kościoła, miał nadzieję, że Bóg raczy wyprowadzić ich z ślepoty. Odrzucając to wszystko, co jest światowym, zezwolił na bardzo wielkie ofiary w celu zachowania pokoju między stanem Kościelnym i Francją. Pomysłność oręża Francuzow we Włoszech, zaślepiała rząd ich tak dalece że niedosyć, iż postrzygł do krwi owieczkę, ale ją chciał jeszcze pozrzeć, i żądał aby Papież uczynił ofiarę swej duszy i dusz narodow, nad któremi dozór jest mu powierzony, przez zburzenie do szczytu fundamentalnych zasad religij Chrześcijańskiej. Oyciec S. wezwał Boga, aby go w tak krytycznym położeniu raczył oświecić i Duch S. natęchał go i wzmocnił przykładem Męczennikow. Dwor Rzymski widział się przymuszony czynić przygotowania do wojny, i niech Europa sądzi, kto do niej jest powodem. Smierć, którą nas zastraszasz P. Generale, jest początkiem szczęścia w życiu wiecznym dla cnotliwych, a końcem pozornych pomysłności dla złośliwych. — Kończy na tym, że Oyciec S. pragnie pokoju, ale pod warunkami sprawiedliwemi i nie przeciwnemi obowiazkom jego.

z Genuy d. 18. Grudnia.

Onegdaj do Posła Francuskiego *Faypault* przybiegł Kuryer, który zaraz do Neapolu wysłany został. Wspomniony Minister miał potem konferencyą z naszym Sekretarzem stanu. — Anglicy z *Porto-Feraio* wysyłaia statki do Neapolu, dla dostania tam żywnosci. Wysładzili oni 500. ludzi do *Picombino*, którzy mają pójść w służbę Papieżką. Posłano z tąd 40. maytków ku *Mantuy*. *Sibilla*, Kapitan Fregaty (o którym mówią, że ma komenderować *Flotyllą* statkow kanonierskich na jeziorze *Mantuańskim*) udał się w tę stronę. Była nieiakas insurrekcyja w *Carare* i okolicach, ale wkrótce przez posłane tam od Francuzów Woysko uspokojona została. *Grł Serrurier* przybył d. 13. do Bolonij. Mówią, że zostanie Komendantem Prowincyi *Cispadańskiej* Legion Bolonijki udał się do *Kremony*, a *Medyolański* złączony z *Ferrarskim* poszedł do *Modeny*.

Redakcyja Gazety Litewskiej pragnąc dogodzić chęciom P. Publicum, starać się będzie [zaczawszy od następnego Numeru] umieszczać wszystkie interesujące wiadomości Petersburskie, i Urzędowe Ukazy i rozrządzenia, tak tyczące się Prowincyi Litewskiej, iako też i te, które w generalności ściągają się będą do całego Imperium Rofyjskiego. —

KURYERA LITEWSKIEGO

Z GRODNA DNIA 23. STYCZNIA R. 1797. W PONIEDZIAŁEK.

z Medyolanu d. 20. Grudnia.

Po wyjeździe Grła *Buonaparte*, spodziewamy się nowin ważnych od Armij. Komendant *Lombardy* dał moc naszej Administracyi generalney, posłania Deputacyi do *Reggio*, końcem spoienia się wziętem braterstwa z nową Rzplitą Cyspadańską [z tey strony rzeki *Po*] Minister Hiszpański Kawaler *Azzara* odjechał z *Rzymu* do *Floreny*. Dwór *Rzymski* opuszczony od Dworów *Madryckiego* i *Neapolitańskiego*, oddał się zupełnie w opiekę Dworu *Wiedeńskiego*, w nadziei, że Cesarz Jmć nie zrobi pokoju z *Francją* bez zawarcia w nim Państwa *Papieskiego*.

z Werony d. 25. Grudnia

D. 20. t. m. *Buonaparte* złożył tu Radę wojenną, anazajutrz odjechał znowu do *Medyolanu*. Miarkując po dyspozycyach, które się czynią, zdaie się, że główna kwatery przeziestna będzie niezwłocznie z *Villa franca* częścią do *Gouto*, a częścią do naszego Miasta. Położenie obudwuch Armij w okolicach naszych jest zawsze prawie jednoznaczne; nie ieszcze nie zaszło ważnego prócz niektórych utarczek na Forpocztach dosyć żywych. Austriacy nie uftają przesyłać Woysk na lewe swe skrzydło ku *Polesine*. Według listów z *Lundenava* pod datą 24. Korpus ich dosyć liczny, znajduie się już bardzo blisko tego Miasta. Francuzi z swojej strony ściągają wiele infanteryi i kawaleryi w stronę *Rovigo*, zapewne dla przeszkodzenia przeyściu *Adygi*. Grał *Bonar* komenderuje temi Woyskami. Mówią o nowej wycieczce ulkutecznoney przez Feld-Marszałka *Wurmzera* d. 17. bardzo pomyslnie.

z Roveredo 25. Grudnia.

Dnia 19. Grł *Laudon* uczynił rekognoskowanie w liczbie 500. infanteryi, i Kawaleryi, i posunął się na pół-mil od *Breścia*. Spoczał na drodze 9. tylko Francuzów, których wziął w niewolę. General ten mógłby był wejść do *Breścia*, ale ponieważ nie ma tam nic więcej prócz wielkiego szpitalu napełnionego choremi, nie sądził więc zaręcz potrzebą do tego Miasta wchodzić. Francuzi rozciągają się od *Paschiera* aż do *Werony*, i daley wzdłuż *Adygi*. Korpus znajdujący się pod *Mantuą*, odebrał liczny konwoy Artyleryi, którey bardzo potrzebowali, utraciwszy całą prawie swoją Artyleryą w różnych wycieczkach przez garnizon ulkutecznionych.

Dnia 30. Grudnia. Francuzi rozmaite czynią poruszenia, lecz zdaie się, że obron-

nie raczey, iak zaczępnie działać myślą. Austriacy znacznie wzmocnieni zbliżają się znowu do *Adygi* od *Vincenza* i *Padwy*. Kompanie strzelców *Tyrolskich* codziennie są liczniejszye. Według listów z *Rzymu* Armia *Papieska* mocna jest 22,000. ludzi i ma być ieszcze wzmocniona 17,000. z *Neapolu* piszą, że Hrabia *Ruffo* Minister Króla *Oboyg* *Sycylii* w *Lisbonie* pojechał do *Paryża*, i zastąpi tam Xcia *Bellemote*, który do Hiszpanij na dawny swój urząd Ministra pełnomocnego powraca.

z Medyolanu 24. Grudnia

General *Buonaparte* powrócił tu wczorą z *Werony*. Kommissarz Dyrekt. Woysk *Garreau* uchwalił, aby z kasy handlowey *Lombardzkiej* wyliczono milion 660. tysięcy liwrow do skarbu *Francuskiego*, opierając tę sumę na dobrach Rptey *Francuskiej* w tey Prowincyi będących, termin oddania jest za 4. miesiące. Miliion liwrow, które Administracya *Lombardzka* co miesiąc płaci Francyi, służyć ma wzujankowaney summie za hipotekę. — Rozeszła się była wieść o zdarzeniach wojennych wielkiej wagi, lecz Gazety nasze, ogłosiły ją za fałszywą, i niewspominają, iak o następującym liście Grła *Berthier*: z *Rivolta* 17. Grudnia. „ Nieprzyiaciel zaczął czynić poruszenia w górach, dla skrócenia i zapewnienia sobie linii obronney. Grł *Joubert* uderzył na niego i odparł jego za jego stanowilka. Strata z obudwuch stron była mała. Teraz wszystko jest w spokojności.

z Breścia 24. Grudnia

Codziennie tedy ciągną Woyska *Francuskie*. Znajduie się między nimi wiele rekrutow i żołnierzy, którzy w szpitalach *Lombardzkich* powrócili do zdrowia. Wielu ich ginie od mrozów. D. 18. doszła tu wiadomość, że Adjutant Grła *Laudona* przybył do *Edolo de Valcamonica* z 1500 ludziste Woyska są tylko awangardą liczniejszyego Korpusu, który ma iść za nim, a który iak mówią, uda się do prowincyi *Bergame*. Przybyło do *Pontevico* kolo 3000. Francuzów, przychodzących z *Mantuńskiego*; zaraz postawili tę fortecę w stanie obrony. Drugi ich Korpus od 2000. ludzi, posunął się do *Val de Sabia*, lecz ponieważ Austriacy w znaczney tam są sile, niespodziewamy się, aby Republikanie odważyli się iść daley. Austriacy są panami całej prawie rzeki *Salò*. tak dalece, że w kilku godzinach mogą być w *Dezenzano*.

z Stuttgart 1. Stycznia.

Pomimo zerwania negocjacji w Paryżu, nie tracą jeszcze nadziei i pokoju. Listy z Tyrolu donoszą, że Grt Clarke przejeżdżał przez forpoczty Austriackie: że się zatrzymał w Bassano, gdzie miał konferencję z Glem Alwinzi; że się potem udał do Innspruk, i tam częste miał konferencje z Hrabią de Lehrbach. Mówią, że ma wexel na 200,000 Zł: do Bankierow Ochs, Geimüller i kompanij, co dało powód mniemaniu, że ten Minister myśli nieiaki czas zabawić się w Wiedniu. Z drugiej strony dowiadujemy się, że P. Ellis po zerwaniu negocjacji pojechał z Paryża do Wiednia z Depeszami Lorda Malmesbury. Przybył do Augsburga 28 Grudnia, a 29 rano w dalszą puścił się podróż.

z Kadix d. 5 Grudnia.

Oprócz Eskadry, którą mamy na Morzu szródziemnym a która popłynęła do Toulonu, wyszła także na morze z tutejszego portu Eskadra złożona z 12 okrętów liniowych, 4. Fregat i znaczney liczby statków przewozowych mających na sobie 12,000 wojska przeznaczonego do Ameryki.

z Boston d. 26. Września z Gazety du Bas-Rhin Nr: 105.

Ostatniego piątku dana była wspaniała uczta Ministrowi Pełnomocnemu Rzplitey Francuzkiej, znajdowało się na niej 140. osob, bankierów, negocyantow i t. d. i całe Duchowieństwo tego Miasta. Każdy z słodkim uczuciem widział tam chęć najwyższą i naysposobniejszą cieszenia się z zwycięstw i pomysłności tej nowej Rzplitey, naszej przyjaciółki, i Aliantki. Znaki radości i entuzjazm okazane przy spełnianiu drugiego wiwatu, dowodzą w sposobie nayswidoczniejszym, że interes Francyi uważany jest za interes Ameryki; i chociaż jeden prywatny człowiek [Washington] utrzymywał dawniej, że przyjaciele Francyi w Ameryce, są stronnikami Anarchii i zamieszania; wszyscy ci, którzy tam byli przytomni, zaprzeczyli, w sposobie nayszczerniejszym takowemu mniemaniu — Szczerzy i stali przyjaciele Francyi, doznają teraz nayswiększej rozkoszy, widząc przepowiedzenia swoje stwierdzone przez zdarzenia, zdolne pociągnąć do Francyi tych nawet, którzy niechcieli pospieszyć z okazaniem dowodów jawnych swego przywiązania do tego wspaniałego Narodu; i zgromadzenie,

które się składało z wespół Obywatelow nacych, dla oświadczenia przychylnych swych chęci ku tak godnemu podziwieniu ludowi, było nader mocnym dowodem, iż stateczni i oświeceni obrońcy Rzptey Francuzkiej, utrzymywali bez przerwy te prawidła, które są powszechnie uznane za stoworne do ugruntowania szczęścia Ziednoczonych Stanow.

Następujące wiwaty spełniane były z tej okazji 1. Prezydent 2. Rzplita Francuzka, energia iey obrad, wspaniałość iey polityki, i świetność bez porównania iey zwycięstw. (Potrójne okrzyki) 3. Vice-Prezydent i Kongres Stanow Ziednoczonych. 4. Gubernator i Rzplita Massachusetts. (potrójne okrzyki) 5. Minister pełnomocny Rzplitey Francuzkiej. W tym miejscu wspomniany Minister znalazłszy okoliczność wynurzenia swoich sentymentów, rzekł do Kompanij „ Obywatele! Nie tak dla mnie, iako dla Narodu, który mam honor reprezentować, odbieram dowody przyjaźni, przez was okazanej. Oświadczaiać wam żywe ukontentowanie, którego, doznaję w posród tych zacnych Obywateli, którzy nayspierwsi zatknęli chorągiew wolności na tym lądzie, i którzy umieli tak dobrze iey bronić, korzystam z tej okazji dla zapewnienia was o prawdziwej i gruntowney przychylności moiej, do Rzplitey Stanow Ziednoczonych, i przekonany jestem, że Amerykanie, idąc za przykładem Francyi, natężą wszystkie swoje usiłowania, końcem ściślejszego spoienia między niemi Unij, zrobioney pod protekcją zwycięstw, a coraz wzmacnianey przez pożytki wolności „ 6. Rzplita Batawska o gdyby iednomysłne życzenia iey Obywatelów, dały oney niezwłocznie Rząd stały i uwieczniły tym sposobem iey wolność! 7. Pokoy wieczny i przyjaźń nienaruszona między trzema wielkimi Rzplitami. 8. Mocarstwa przyjacielskie Stanow Ziednoczonych. 9. Piękna pleć Amerykańska. 10. Akademia nasza i wszystkie źródła oświecenia. 11. Wolność duku i myślenia 12. Handel, o gdyby handel Stanow Ziednoczonych, był równie obszerny iak zyskowny! 13. Rolnictwo, to źródło niepodległości i tarcza wolności! 14. Sztuki i nauki, te pochodnie narodów. O gdyby one przydawały ustawicznie nowego blasku do Konstytucyi Zachodniej! 15. Kościół wolności. 16. Naroda świata. O gdyby polityka ich oświecona, mądrość czysta, sprawiedliwość bezstronna i niczym niezmaszana, sprawiły pokoy, i szczęście dla całego tego okręgu! — Oprócz tego spełniano ieszcze wiele innych wiwatów:

D O N I E S I E N I E

Na skutek Dekretu Sądow JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Burmistrzowskich Radzieckich Wileńskich w Roku 1796. na dniu 21. xbra zapadłego. Zapozywiają się wszyscy Kredytorowie i pretensorowie Jmśc Pana Franciszka Frybella. A mianowicie JPP. Regnier, Briotty, X. Karpowicz, X. Bohusz, Jurewicz, Jurewicz, Godaczewski Trebicki Krajowi, Barsztow et Eliot, Gdańscy, Henkel et Embecke, Bracia Klermont, Wildenszteyn Jan Adam, Edmon Fion z Synem. Cheryn Matyas, Ternaux z Synem Zagraniczni Kredytorowie, Wiktorya Trybels iako Pretensorka, do rozbioru pod konkurs poddanego Majątku i do ukazania dowodow pretensyi, niemniej adcytuia się wszyscy generaliter Debitorowie do złożenia Summ winnych na rzecz Kredytorow, a to terminem iak naybliższym. Zeby zatym naydaley w Niedzielach sześciu wszyscy przed Sądem Burmistrzowskim Wileńskim osobiscie lub przez Plenipotentow stawili się, obwieszczą się.